

O S N O V N O U V A J A N J E

- Postopno uvajanje: izbiram varstva, kjer imam možnost preveriti igralnico/učilnico in nekaj časa bivati z otrokom.
- Skrbim, da gre otrok zvečer pravočasno spat, da se spočije in zjutraj s počitim telesom vstopi v novo okolje.
- Otroku omogočam dovolj napitkov in skrbim za zdravo prehrano, če je možno izberem tudi varstvo, kjer je hrana podporna.
- Z otrokom se jasno pogovorim, zakaj gre v svet, v varstvo (ker imam delo, službo, rabim počitek ...) in mu povem, da ga pridem iskat "po kosilu".
- Pogovorimo se, kdo bo z njim v varstvu, otroka predamo osebi, ki ji zaupamo. Če o osebah dvomiš, menjaj varstvo.
- Otroku govorimo doma lepe stvari o tej osebi ("Veš, tudi ona ima 3 svoje otroke." "Zelo rada hodi v hribe."), da jo lahko otrok globlje začuti.

Poslavljanja so jasna. Če vemo, da bomo na uvajanju, smo z otrokom, ga ne zavajamo, se mu ne skrivamo in ne skrivaj pobegnemo. Z njim smo aktivni in navezujemo stike tudi z ostalimi, da nas bo otrok lahko posnemal, otroku damo možnost, da se sprosti.

Če se odločimo, da gremo pa se od otroka poslovimo, ga objamemo, mu damo poljub. Poslavljanje naj bo **jasno in kratko**, ne 10 poljubov in 10x tekanje nazaj po objeme, niti besede: "Mami, pa bodi še 5 min." in vaše popuščanje: "Ok, pa bom, ampak res, zdaj pa samo še 5 min..." in čez 5 minut se stavki ponovijo ... - ker vse to otroka pelje v zmedo. Če bo vedno enaka rutina: **objem, poljub in adijo**, bo otrok to lažje sprejel, kot pa če, mora vsakič porabljeni energijo in razmišljati, kako še "zaigrati", da vas pritegne, razmišljati, kaj je zadnjič delovalo in zakaj danes ne ...

G L O B L J E Z A V E D A N J E I N P O D P O R A

- Zavestna odločitev, kje bo moj otrok (javni vrtec, montessori, waldorfski, gozdna skupina, šola - javna, zasebna, ŠND...).
- Otroku zagotovim dovolj druženja z vrstniki - ni nujno, da hodi v vrtec ali šolo (ali v varstvu, parku, v knjižnici, na prireditvah in drugačnih srečanjih).
- Otroku omogočam odraščati v zdravi socializaciji, spremljam odnose in okolje, kjer se nahaja.
- Otroku ne dopuščam vsega, razvija se znotraj JASNIH MEJ in to mu omogoča duševno zrelost.
- Kljub hitremu tempu in stresnim vzgojno-izobraževalnim sistemom, pomagam otroku, da žari, je notranje miren in poln.
- Otroka več opazujem in manj vodim.
- Otroku ne pametujem ampak uporabljam besede za spodbujanje.
- Zaposlim sebe, da lahko on samostojno opravi svoje stvari, mu zaupam.
- Vzamem si čas za igro z njim in pogovore, sprejemam vsa čustva in mu jih dovolim izraziti na primeren način. Obenem mu iskreno pokažem tudi celo paleto svojih čustev.